

Parikkanniemen

KONTTI

4 / 2014

Saara Kinnunen kaippaa yhteiskuntaan
ylisukupolvisia ihmissuhteita

Isovanhemmat mukaan

Sivut 10-12

Eero Junkkaala
Luomisusko vai
evoluutio?

Sivu 4

Lauri Nurminen
Media
mylläkkä

Sivu 6

Sisko Pörsti
Leminen
Karjalassa

Sivu 8

Joose Keskitalo
Lauluntekijän
ahdistus

Sivu 14

Siunattua Joulunaikaa ystävät!

Tee retki Parikanniemeen!

Matka Betlehemiin - jouluvaellus

lastenkodilla

pe 12.12. klo 17-20

la 13.12. klo 16-20

Tiedustelut arkisin toimistosta

p. 020 743 4570

toimisto@parikanniemi.fi

”Yksin emme työtä tee, toinen toistaan..”

Olipa kerran ... tämä ei ole satu! Siis: ryhtyivätkä kerran, noin 15 vuotta sitten, muutamat ahkerat naiset ideoimaan arpajaisten lohdutusvoitoksi käsityötuotteita. **Lähetysarka-puoti** sai alkunsa. Myöhemmin se sai kylkiäisikseen kirppiksen ja minikahvion. Pääasiassa vapaaehtoisten voimin toiminta yhä jatkuu.

Valkealan seurakuntatalossa os. Kalevantie 14 on lähetysten puoti, kirppis ja kahvila avoinna ti ja ke klo 12 – 15.

Tuemme lastenkotia Angolassa ja Beit Sahourin koulua Betlehemin lähellä. Parikanniemen lastenkodille voimme antaa noin 1000 € vuodessa. Vähäinen puro.

Voisiko tämäntapaisia pieniä puroja olla siellä täällä 10, 50 tai vaikka 100? Kaikki yhdessä voimme auttaa jo merkittävästi – ja pyytää siunausta Parikanniemen lastenkodille.

PARIKANNIEMISÄÄTIÖN LEHTI

ISSN 2323-7465 (painettu)

ISSN 2323-7473 (verkkojulkaisu)

Vt. Päätoimittaja

Markku Liukkonen

Toimitus ja kuvat

Markku Liukkonen

Pekka Maaranen

Taitto

Markku Liukkonen

Kustantaja

Parikanniemen Ystävät ry

Parikanniementie 130

52320 Vitsiälä

Avustajat

Risto Teittinen, Sami Siponen,

Saimi Valkama

Nettisivut

www.parikanniemi.fi

Painopaikka

Teroprint Oy, Mikkeli

441 Painotuote 582

Perinnönjaossa

Tapahtui maassa, jossa kristilliseen seurakuntaan kuulumisen oli rikos ja josta saattoi joutua vankeuteen.

Uskova tyttö aikoi osallistua maanalaisen seurakunnan kokoukseen. Maanalainen tarkoittaa, että tällaiset kokoontumiset olivat kiellettyjä ja toiminta täytyi tapahtua maan alla eli piilossa. Kokoukseen oli matkaa ja aina oli vaara törmätä sotilaisiin ja mitä silloin tapahtuisi, tyttö mietti. Joutuisiko hänkin vankilaan kuten monet muut?

Matkalla kävi sitten niin, että tyttö törmäsi sotilaspartiioon ja pelko valtasi tytön. Sotilas tivasi tytöltä, minne hän oli matkalla. Tyttö ei halunnut valehdella ja mietti, mitä hän vastaisi, ettei joutuisi vankilaan. Samassa hänen mieleensä tulivat Jeesuksen sanat Luukkaan evankeliumista.

”Kun teitä kuljetetaan synagogiin ja viranomaisten ja esivallan eteen; älkää olko huolissanne siitä, mitä puhuisitte ja miten puolustatte itseänne. Kun se hetki tulee, Pyhä Henki neuvoo, mitä teidän on sanottava”.

Tyttö vastasi.

- Veljeni on kuollut. Menen tilaisuuteen, jossa hänen testamenttinsa avataan. Haluan tietää, mahtoiko hän jättää minulle mitään?

- Onneksi olkoon, onnitteli sotilas. Toivottavasti olet saanut hyvän perinnön!

- Sitä minäkin toivon, vastasi tyttö, ja jatkoi matkaansa.

Jotakin Jeesus on meille jättänyt, ja siksi tyttökin oli matkalla kuulemaan lisää.

Markku Liukkonen

Suurin ja pienin

Näkökulma

Vuorotteluvapaani aikana olen joutunut puntariin elämästäni. Mihin kannattaa satsata, jos Jeesus elonpäiviä antaa? Raamatussa ei kielletä unelmoimasta oman elämän merkittävyyden puolesta. Apostolitkin unelmoivat suuruudesta, ja Jeesus näytti siihen tien.

”Joka minun nimessäni ottaa luokseen tämän lapsen, se ottaa luokseen minut. Ja joka ottaa minut luokseen, ottaa sen, joka on minut lähettänyt. Se teistä, joka on kaikkein pienin, on todella suuri.” (Luuk.9: 48)

Joka teidän joukossanne on suurin, se olkoon kuin nuorin, ja joka on johtaja, olkoon kuin palvelija. (Luuk.22:26.)

Huomasithan, että Jeesus ei kieltänyt pyrkimästä suuruuteen tai johtajaksi.

Suuruudesta puhuttaessa Jeesus otti lapsen vastaanottamisen ja hoitamisen suurimmaksi tehtäväksi. Lapsen vastaanottava saa samalla Jeesuksen luokseen.

Viimeaikaisia terroristien tekemiä lapsiin kohdistuvia hirmutekoja aja-

tellessa on muistettava, että jokainen lapsen kohdistuva paha teko on suurinta paha, mitä voi tehdä. Se, mitä lapselle tehdään, tehdään Jeesukselle, ja mikä hyvä jätetään tekemättä on pois myös Jeesukselta.

Rukoilen voimia ja uskoa Parikkalanien lapsille ja suurimman työn ”pienille” tekijöille.

Arto Valkeapää

Oronmyllun isäntä
Parikkala

Jumalan ihmeellinen luomistyö

Eero Junkkaala, teologian tohtori

Raamattuopetus

Luoja teot ovat kaikkien nähtävissä.

Kristityn ei tarvitse kieltää tieteen tutkimustuloksia.

Luomiskertomus on ihmeellinen.

Jumalan ihmeellinen luomistyö Oletko ihmetellyt, miten linnut osaavat takaisin tuhansien kilometrien muuttomatkoiltaan? Minä olen. Minulle se kertoo Luojusta, joka on laittanut lintujen pikkuiseen päähän sellaisen kompassin, jota ihminen ei ole kyennyt vielä rakentamaan. Luomakunta on täynnä Luojan ihmeitä. Osan niistä tiede pystyy selittämään, osa on vielä täysii arvoituksia. Vaikka nämä selittämättömyydet puhuvat meille kristityille Luojusta, emme pyri niillä todistamaan hänen olemassaoloaan. Jos todistus Jumalan olemassaolosta olisi niiden varassa, niin tieteen uudet löydöt kaventaisivat koko ajan tätä Jumalan reviiriä. Siksi sanomme: Jumala on luonut kaiken, sekä sen mitä ei vielä pystytä selittämään että sen, jonka jo ymmärrämme.

Mutta miten tähän luomiskertomukseen sopii se luonnontieteen käsitys, että maailmankaikkeus on 13,82 miljardia vuotta vanha ja tämä meidän pallommekin

4,5 miljardia? Eikö maailmaa luotukaan kuudessa päivässä kuusituhatta vuotta sitten? Todennäköisesti ei. Raamattu ei näin väitäkään. Raamatun alussa on kaksi luomiskertomusta, aivan kuten Uuden testamentin alussa neljä evankeliumia. Ne täydentävät toisiaan. Ensimmäisen luomiskertomuksen seitsenpäiväinen rytmi kuvaa majesteettillisen hienosti sen, että Jumala on sanallaan luonut kaiken, mikä on olemassa. Luomisen huipentuma on ihminen. Koska "Jumalalle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä", meidän ei tarvitse ajatella luomisen päiviä 24-tuntisiksi vuorokausiksi. Ne voivat sisältää pitkiä ajanjaksoja.

Aikakaudet?

Mielenkiintoinen liittymäkohta ensimmäisen luomiskertomuksen ja luonnontieteen selityksen välillä ovat vuosimiljoonien saattossa esiintyneet suuret joukko-

tuhot. Ensimmäinen tällainen tapahtui kambrikan lopussa yli 500 miljoonaa vuotta sitten ja viimeinen dinosaurusten tuhoutuessa noin 60 miljoonaa vuotta sitten. Yhteensä näitä suuria eliölajien tuhoja on kuusi. Olisivatko ne luomispäivien välissä olevia pimeitä öitä? Uusi aamu merkisi aina uuden aikakauden sarastusta.

Se että maapallon ikä on laskeutunut vuosimiljoonissa eikä mahdu muutama tuhat vuotta, on nykyään kiistämätön tosiasia. Avaruuden äärettömät mittasuhteet, kallioperien suunnattoman pitkä ikä (ja siellä syntyyneet öljy- ja kivihiihkerostumat), mannerten liikkeet, maapallon magneettikentän vaihtelut ja lukuisat muut seikat antavat kaikki saman tuloksen maan pitkistä elinkaareista. Jos se kuitenkin olisi vain kuusituhatta vuotta vanha, Jumalan olisi täytynyt luoda sen sellaiseksi, että se kaikkien mahdollisten mittaustulosten perusteella näyttää vanhalta, mutta onkin

**-mikä on ihminen!
Kuitenkin Sinä häntä muistat.**

Ps. 8:4-5

Lapin tuntureilla voi aistia ikaikaista luomiskauneutta. Turhaan sitä ei kutsuta leikillisesti ”aikasuomeksi”.

juuri äsken syntynyt. Jumala olisi siis eräänlainen väärän rahan tekijä, joka olisi piilottanut fossiilit kallioperään tarkasti oikeaan järjestykseen ja tällä tavalla huijannut ihmistä. On vaikea ajatella, että Jumala joka kaikin tavoin on aina totuuden puolella, olisi menetellyt näin.

Älä sulje silmiäsi

On tärkeää, että me kristittyinä emme sulje silmiämme tosiasioilta. Me elämme tällaisessa maailmassa ja vain totuutta

puolustamalla voimme olla uskottavia Kristuksen todistajia. Kristityn ei tietenkään ole välttämätöntä muodostaa mitään erityistä kantaa maailman ikäkysymykseen. On myös hyvä muistaa, että mikä näkemys meillä luomisen vaiheista onkin, se ei tee meitä enempää tai vähempää kristityksi. Luomisen ja tieteellisen maailmankuvan suhde ei ole uskon keskeisimpiä kysymyksiä ja kristityillä saa olla erilaisia mielipiteitä asioista.

Luomakunnan valtavat mitasuhteet kertovat suuresta

Jumalasta. Jumalallehan vuosimiljoonakin on kuin silmänräpäys. Monet Raamatun kirjoittajat ylistävät Jumalan ihmeellistä luomistyötä, vaikka eivät vielä tienneetkään sitä, minkä me tiedämme. Niinpä voimme psalmin kirjoittajan kanssa ihmetellä: ”Kun minä katselen taivasta, sinun kättesi työtä, kuuta ja tähtiä, jotka olet asettanut paikoilleen - mikä on ihminen! Kuitenkin sinä häntä muistat.” (Ps. 8:4-5). Uskoessamme Jeesukseen olemme tällaisen Jumalan lapsia.

Media myrskyvesillä

Asiantuntija

Lauri Nurminen toimii Radio Dein varatoimitusjohtajana.

Mediakenttä on ollut myller-ryksessä tämän vuosituhannen aikana lähes jatkuvasti. Digitaalisen median läpimurto on sekoittanut perinteisiä asetelmia voimakkaasti. Suomalaiset käyttävät median parissa keskimäärin noin 10 tuntia joka päivä. Osa siitä on kahden tai useamman median päällekkäiskäyttöä.

Sanomalehdet huojuvalla paikalla. Digitaalisen median suurin vaikutus on kohdistunut painettuun lehteen.

Suomi on kansainvälisestikin katsottuna tilattujen sanomalehtien luvattu maa, mutta parin viime vuosikymmenen aikana sekä kristilliset että ns. maalliset lehdet ovat menettäneet huomattavasti tilaajiaan. Kristillisten lehtien kohdalla tilaajamäärät ovat puolittuneet noin 20 vuoden aikana. Perinteisten medioiden kannalta ongelma johtuu pitkälti siitä, että internetin kautta uutiset saa ilmaiseksi. Ne uutiset eivät ole yhtä laadukkaita ja luotettavia, mutta sillä ei tunnu olevan

Parikanniemi on lasten koti

Lastensuojelu on muuttunut vuosien saatossa paljon. Nykyään yhteiskunta määrittää tarkkaan, miten tätä tärkeää työtä tehdään. Henkilökunnan määrä ja lasten oikeudet ovat tarkasti määriteltyjä. Olemme mukana kuntien kilpailutuksissa, jotka määräävät hoidon laadun ja hinnan. Kilpailutusten perusteella kuntien sosiaalityöntekijät sijoittavat huostaan otetut lapset heille parhaaksi soveltuvaan paikkaan. Toistaiseksi olemme pärjänneet hyvin näissä kilpailutuksissa.

Pienimmät lapset pyritään sijoittamaan ensisijaisesti sijaisperheisiin. Lastenkoteihin ja muihin lastensuojelulaitoksiin päätyvät enemmän tukea tarvitsevat lapset ja nuoret. Parikanniemen lastenkotiin sijoitetaan yleensä pidempiaikaista sijoitusta tarvitsevia lapsia. Pääyhteistyökumppaneitamme ovat Helsinki ja Vantaa.

Parikanniemi tarjoaa rauhallisen ja luonnonkauniin ympäristön elämää eheyttävälle kasvulle. Meillä on ammattitaitoinen ja erittäin työhönsä sitoutunut henkilökunta, joka auttaa lapsia kasvamaan ja kehittymään yksilöllisen hoito- ja kasvatussuunnitelman mukaisesti. Lasten lisäksi työtä tehdään heidän vanhempiensa ja perheidensä kanssa.

Lapsen etu sanelee aina lähtökohdan meidän työllemme. Välillä lapsen ja aikuisten näkemys lapsen edusta poikkeaa toisistaan, eikä törmäyksiltäkään voida välttyä. Arki lastenkodissa maistuu vahvasti elämältä.

Huostaanoton perusteita tarkastellaan koko sijaishuollon ajan. Osa lapsista palaa sijoituksen päätyttyä koteihinsa, osa jatkaa meiltä suoraan itsenäiseen elämään.

Sami Siponen, lastenkodin johtaja

merkitystä suurten käyttäjärühmien parissa. Internetistä on tullut kova kilpailija myös mainosrintamalla, jossa medioiden kokonaismainosmyynti oli viime vuonna 1,2 miljardia.

Radio on pitänyt pintansa ja sitä kuunnellaan edelleen keskimäärin yli 3 tuntia joka päivä. Yleisradion kanavien lisäksi Suomessa on 12 lähes valtakunnallista kaupallista radiokanavaa ja yli 50 paikallista radiokanavaa. Ihmiset kuuntelevat noin 1,6 eri kanavaa päivän aikana. Internetin kautta tapahtuva kuuntelu on vielä hyvin pientä. Suomen ainoa kristillinen radioasema on **Radio Dei**, joka on myös valtakunnallisesti tunnetuin ja seuratuin kristillinen media. Sen tuntee suomalaisista noin 55 % ja sitä kuuntelee viikoittain noin 200 000 eri ihmistä. Satunnaiskuuntelijat mukaan lukien kokonaiskuuntelijamäärä on yli 700 000 vuositasolla. Radio Dein lisäksi on tilapäisiä kris-

Internet-uutiset eivät ole välttämättä luotettavia.

tillisiä kanavia kuten Jouluradio ja Radio Patmos. Radio Dei on kokonaan kotimainen ja yksityisomistuksessa. Dein kuuntelijakunnasta yli 40 % on ihmisiä, jotka käyvät hengellisissä tilaisuuksissa harvemmin kuin kuu-

Televisio puolella Suomessa on YLE ja isoimmista kaupallisista kanavista MTV3:n omistaa ruotsalainen Bonnier ja Nelosen puolestaan Sanoma Media Finland. Televisio toiminnan tekeminen laadukkaasti vaatii isoja taloudellisia resursseja ja viime

Pala Kontista

Yleinen ihmisten ajatus on tämä, että kun käydään saarnaa kuulemassa ja oppimassa, niin pitäisi tulla sanan tekijäksi, ja moni rupee silloin parantelemaan kättensä töitä ja puhdistelemaan askeleita, vaikka mieli on uudistamaton ja ainoastaan hyvä tuoksu on sanasta käynyt. .... Sinun itsesi täytyy tulla sanaksi, sinun joka olet sanan kuullut. Tuo kuultu pitää saada niin sijoitusarmon sinun sydämessäsi, että se voittaa kaiken vanhan ja uudistaa sinut uudeksi luomukseksi ja tekee sinusta Herran lapsen ja leikkaa pois vihan hengen yhteydestä.

(K.K. Sarlin: *Eräs meidän ajan profetta*, Viimeiset tilipäivät elokuun 16,-18.p. 1915)

aikoina nämä suuretkin tv-yhtiöt ovat joutuneet vähentämään työntekijöitään. Ohjelmien katselu siirtyy enemmän ja enemmän tallenteiden seuramiseksi eikä ohjelmia juurikaan enää katsota reaaliaikaisesti. Perinteisille televisiokanaville on tullut kilpailijoiksi internetin kautta tarjotut ohjelmatarjonnat esim. Netflix ja teleoperaatto-

Sen seurauksena sivustosta on tulossa maksullinen, eikä sen tulevaisuus näytä siksi hyvältä. Toiseksi suosituin kristillinen uutis sivusto on Seurakuntalainen.fi, jossa sisällön tuottajina ovat Radio Dei, luterilaiset herätysliikkeiden lehdet, helluntailainen Ristin voitto ja vapaakirkon Suomen Viikkolehti.

Uutena tekijä on tulossa pääkaupunkiseudun seurakuntayhtymien uusi uutis sivusto ensi vuoden puolella.

Sosiaalinen media (esim. Facebook, Youtube) tuli suosituksi vain muutaman vuoden kuluessa. Tässä mediamylleryksessä unohtuu usein, että se ei koske kaikkia. Varsinkin varttuneemmat ikäpolvet eivät käytä yhtä paljon internetiä ja heidän osaltaan tietyt palvelut ovat heikentyneet.

Median käyttötavat ovat siis voimakkaassa murroksessa. Tarjonta monipuolistuu, kilpailu käyttäjistä sekä mediamainosuroista kovenee. Media käytön erot korostuvat eri sukupolvien välillä. Yksi on varmaa, median rooli ihmisten elämässä jatkaa kasvamistaan.

Sikopohjan poika palasi kotiin

Historia

Vanhan orpokodin raunioilla itkettiin ja iloittiin.

Siirtolaisuus teki Erkki Lemisestä julistajan.

Kesällä 1990 tulin Suomeen lomalle Ranskasta, missä perheemme oli tuolloin lähetystyössä. Perestroika oli vapauttanut ilmapiiriä itänaapurissa ja yllättäen kuulin veljeltäni, että luovutettuun Karjalaan suunniteltiin bussimatkaa. Kummitäiti **Helli Ahokaskin** oli lähdössä, samoin isän serkut - **Väinö Hoi-kan tyttäret - Aura ja Ester, Liukosen Johannes** sekä **Lemisen Erkki Terttu**-sisarineen ja serkkui-
neen.

Olin kuullut Karjalasta koko ikäni, mutta en ollut kuvitellut pääseväni käymään siellä - vain Viipuriin sallittiin poiketa matkalla Leningradiin. Ihmeekseni sain Sikopohjan ja Parikan kylien evakkojen bussista peruutuspaikan.

Kukaan ei tiennyt, mitä perillä oli odotettavissa, ja jännitys oli matkalla käsin kosketeltavaa. Kuulimme, että aiemmin Lahdenpohjasta Uukuniemen suuntaan yrittäneen bussin etenemisen olivat millieit pysäyttäneet. Neuvostoliitto oli yhä näennäisesti voimissaan, vaikka sen sortumiseen oli aikaa enää vuosi ja neljä kuukautta.

Ensimmäisessä pysähdyspai-

Sisko Pörsti (Latvus) on kirjailija ja Erkin ystävä.

kassa Sortavalassa Erkki muisteli sodanaikaista "riiureissuaan" seminaarissa opiskelleen **Sirkka-Liisan** luo. Seuraavana päivänä jatkoimme kymmenellä Ladalla kotikyliin Jaakkiman kirkon kautta. Sen rauniot ja kristillisen opiston päärakennuksen tarkastettuamme huristelimme aseman ohi Uukuniemeä kohti. Tie oli kuoppainen, mutta millieit ei näkynyt mailla halmeilla. Parinkymmenen kilometrin jälkeen letka pysähtyi. Näin, miten Erkki nousi edellä ajaneesta autosta ja kiiruhti vasemmalle lammen rantaan. Siellä oli laituriri, jolle hän jäi hiljaisena katse-

lemaan.

- Mikä paikka tämä on? minä ihmettelin.

- Sikopohjan Poukkulampi, Erkki vastasi juhlaa äänessään.

Evakkojen kiitosvirsi

Kotiin palanneet evakot seisoi-
vat kohta peltoaukealla ja veis-
sasivat sydämen kyllyydestä:
"Herraa hyvää kiittäkää, iloiten
ylistäkää..." Nykyisten asukkai-
den hevoset kuuntelivat tausta-
alla ihmeissään. Muistin Erkin
runon:

*Lapsuuteni kodin
ihan oikea osoite oli
Niva, Ristilahti, Sikopohja.*

*Vieläkin se on osoitteeni,
vaikka kymmenen kertaa olen
muuttanut.*

*Jumalan rakkauden niva
kuin tulviva vesi,
kuin runsaana virtaava vuo-
juoksee ristilahden kautta
sieluni pohjimpaan,
sinne missä sikopohja on.*

"Ei me itketty eikä surtu, iloittiin
ja muisteltiin", Erkki kuvaili myö-
hemmin tunnelmiaan. Astma-

"Herraa hyvää kiittäkää" soi Sikopohjan pellolla. Erkki, sisar Terttu ja serkku Liisa, Ester ja Aura (s. Hoikka) veisaamassa.

kin hellitti otettaan. Erkki pulahti kotijärveen ja ui sen puoliväliin asti.

- Tulispa nyt vaikka syvänhalvaus, ni sais tähä kuolla, hänen kerrottiin sieltä huikanneen.

Täältä hän oli nuorena lähtenyt mieli haavoilla. "Karjalaisten sydämiin taas puukko lyötiin", hän tiivisti sen hetken tunnelmat. Noita syyskuun 1944 päiviä hän nimitti vuotta myöhemmin elämänsä synkimmiksi. Lahdella oli soudellut lintuparvi, josta hän runoili:

*Muuttolintujen kohtalotoveri
on tuo sotilas Karjalan.
Niitten lailla on jätettävänä
nämä seudut onnelan.*

Nuoruuden muistot tulvivat palaajien mieliin. Vaikka menetys oli ollut valtava ja heitti varjonsa koko elämään, päällimmäisenä heidän mielessään oli kiitollisuus siitä, mitä nämä seudut olivat heille antaneet.

Jos Karjalaa ei olisi menetetty, Erkki olisi ollut sidottu kotitilaan ja sen viljelemiseen. Kaiken jälkeen voimme kysyä, olisiko hänestä silloin tullut koko maassa rakastettua puhujaa ja kirjailijaa.

Orpokodin rannassa

Sikopohjalaiset jäivät kyläänsä, kun lähdimme muutamalla taksilla kiertämään järven toiselle puolelle Parikanniemen orpokodille. Sen entiset asukkaat olisi tunteneet Ristlahden tienhaaraa. Rannalla oli vastassa ryhmä korkeita kuusia.

- Orpokodin kuuset, parahti Hoikan (Honkasalon) Aura. Ne oli jätetty tänne nuorina taimina, mutta nyt latvat hipoivat taivasta. Kuusten suojasta löytyi pääarakennuksen kivijalka ja uuninpohja, jolle Helli istahti kyynelsilmin. Tälle uuninpankelle hänet kolmivuotiaana nostettiin, kun hänet tuotiin orpokotiin. Täältä hän sai turvan tärkeinä lapsuuden vuosina. Ja kotiin – tähän orpokotiin – hän ikävöi yhä vielä 92-vuotiaana.

Kyynele oli herkässä muillakin.

- Pitäisi päästä jonnekin yksin itkemään, huokaisi Aura, kun kävelimme rantaan tähyämään järven yli Niemen koulun paikkaa. Helli, Aura ja Erkki olivat olleet siellä luokkatovereita. Johannes totesi: "Vedessä on sama tuoksu kuin ennen!" Näin

olivat aistit tallentaneet lapsuuden muistoja. Luotoniemen kärjessä lauloimme: "Maa on niin kaunis, kirkas Luoja taivas, ihana on sielujen toivotie."

Orpokodilla oli taas juhlat.

Kun lähdimme veljeni ja muuttamien muiden kanssa kohti Nivaa ja vanhempieni koulua, Erkki tuli meitä myhäillen taksissaan vastaan orpokodin tiellä. Olihan tämä kaikki yhtä ihmettä, jota oli vaikea uskoa todeksi.

Tällä seudulla oli jaettu Jumalan sanaa yllin kyllin elämän evääksi. Täällä se oli painettu syvälle lastenkin mieleen. Sitä Erkki muisteli paluumatkalla linja-autossa. Orpokodin väkeä hän lohdutti, kun nämä surivat alueelle rakennettuja datsoja: "Iloitaan niiden köyhien ihmisten puolesta, jotka saavat sieltä mökin. Ajatelkaa Suomen peltoja ja metsiä ja hyvinvointia: hävinneet ovat päässeet voittajan puolelle. Mieleni on hyvä kun tiedän, että jos vähänkin panemme turvamme Kristukseen, olemme kaikki matkalla kotiin."

Perheneuvoja Saara Kinnunen

Hengellinen kasvatusta ohjaa palvelemiseen

Saara Kinnusta on ohjannut halu kasvaa ja oppia ihmisenä.

Isovanhemmat ovat suojaava tekijä nuoren elämässä.

Punkaharjun Vuoriniemeltä maailmalle ponnistanut **Saara Kinnunen** on mielenkiintoinen ja aktiivinen nainen. Lasten kristilliseen kasvatukseen ja perheneuvontaan paneutunut ammattiauttaja ei ole vinkkejään pelkästään kirjoista oppinut. Kasvatusalan opintojen jälkeen, hän oli kotona lasten kanssa 12 vuotta. Saaran opit ovat käytännön arjessa koeteltuja. 5 lapsen äitinä ja 8 lasten lapsen mummina hän haluaa rohkaista niitä vanhempia, jotka ovat kotona. Viimeaikoina hän on miettinyt paljon isovanhemmista.

- Länsimaissa lapsilla ja nuorilla on liian vähän vertikaalisia eli ylisukupolvisia ihmissuhteita. Jos seurakuntakin koostuu oman samanikäisistä, jotain olennaista jää puuttumaan, Saara miettii vakavana.

Hän rohkaiseekin koko perhettä yhdessä osallistumaan seurakunnan tilaisuuksiin. Lapsi on hänen mukaansa jo 11-12-vuotiaana valmis henkilökohtaiseen uskonelämään. Usko antaa suojaa ja apua mur-

rosiän myllerryksissä. Lasten uskonelämän tukemissa vanhempien on nähtävä vaivaa. Kinnusen perheessä King's Kids toiminta, aktiot ja leirit ovat antaneet merkittävän tuen lasten uskon elämälle.

-Lapset, jotka jo pienenä osallistuvat perheen kanssa seurakunnan toimintaan, jäävät siihen yleensä myös aikuisiässä.

Löytyykö seurakuntia, joissa panostetaan koko perheen mukana oloon, Saara kysyy.

Saaran omana hengellisenä pohjana on kodin perintö, **Ensi Lehtosen** raamattuleirit ja seurakunnan nuorisotoiminta. Hän ilmoittautuukin leiritöiden innokkaaksi kannattajaksi. Siinä isovanhemmat voivat olla avuksi. Kesäisin hän suunnittelee suuntaavansa lasten lasten kanssa mm. Opkon Ruttu-reppu-leirille toimien siellä vapaaehtoisena leirimummona. Avioliittoleireillä Saara ja miehensä **Arto** -puoliso ovat puolestaan olleet lastenhoitajina omille ja muiden lapsille.

Saaran Kinnusen mielestä lapset kasvavat länsimaissa liian yksin.

Yhteisöllinen isovanhemmuus on tämän ajan haaste

Perhekuvassa kolme sukupolvea. Saara ja Arto sekä lapset lapsineen. Kuvaaja Hannu Piirainen.

Isovanhemmuuden renessanssi

-Tänään on trendikästä olla isovanhempi, hän toteaa. Toisin oli 1960-70-luvuilla, jolloin maalta kaupunkiin muutto loi etäisyyttä isovanhempiin.

Lapsen suhde isovanhempiin voi olla huolettomampi, kuin omiin vanhempiin. Isovanhemmus voi olla mukavaa yhdessä tekemistä. Myös arvomaailma voi näyttäytyä silloin myönteisessä valossa.

-60 % isovanhemmista onkin aktiivisesti mukana lasten lasten elämässä. Pääsääntöisesti per-

heet ovat enemmän tekemisissä äidin puolen suvun kanssa. Siksi isovanhempien on vaalittava suhdettaan myös lapsiin. Kun suhde nousee lapsen tarpeista käsin, se voi olla avartava ja rikastuttava kokemus, itsekin mummina toimiva Saara sanoo.

-Lapset hyötyvät suhteestaan isovanhempiinsa. He harjaantuvat ihmissuhteissaan, kokevat pysyvyyttä ja tottuvat kanssakäymiseen myös heikomman kanssa. Lapsista, joilla on toimiva suhde isovanhempiin, ei tule koskaan "mummojen potkijoita". Isovanhemmuus on ilman muuta suojaava tekijät nu-

ren elämässä. Heille voi puhua asioista, joita ei puhuta vanhemmille, Saara kertoo.

Yhteisöllinen isovanhemmuus on tämän ajan haaste. Nykyään on paljon lapsia, joiden isovanhemmat asuvat kaukana. Kaikilla lapsilla ei ole edes isovanhempia. Miten ikääntyneen kokemusta ja sylinlämpöä voisi tarjota?

-Mummoja voisi käyttää myös ripareilla, kouluissa, päiväkodeissa, leireillä. Suomen kulttuurirahasto on suunnitellut kaikkiin kuntiin isovanhempi ikäisten ja alakoululaisten puuhapaikkoja, Terhokerhoja. Niitä on aloitettu toteuttaa yhdessä Mannerhei-

Saara Kinnunen on ahkera kirjoittaja. Hänen uusin kirjansa "Isovanhemmuuden aika" on omistettu sekä iloitseville ja onnellisille että sureville ja huolestuneille isovanhemmille.

hin lastensuojeluliiton ja Pelastakaa Lapset ry:n kanssa. Jois-sain seurakunnissa koulutetaan varamummoja ja paappoja tueksi nuorille perheille, joiden omat vanhemmat ovat kaukana. "Kirjastosatupaappa" voisi käydä lukemassa sadun tai pari ja lähteä sitten kotiin. Tämä sitä ylisukupolvista kanssakäymistä, Saara iloitsee.

Käytännön vinkkejä

Monet käytännön vinkit ovat Saara ja Arto Kinnusen perheessä koettuja. Varsinkin leh-torin työstä eläkkeelle jäänyt Arto- vaari on touhunut paljon lastenlastensa kanssa. Mum-mina Saaran aika on ollut rajallisempi. Hän toimii vielä perheneuvojana ja terapeuttina Vaasassa ja kiertää edelleen paljon luennoimassa.

Isovanhempina he eivät halua puuttua toisten perheiden elämään, mutta keuhvat kyllä, kun näkevät isovanhempia, vaikka hiihtämässä lasten las-

ten kanssa. Kasvatuksessa tärkeintä on pitää suhde lapseen toimivana ja läheisenä.

-Riitatilanteissa saatan hämmästelemällä puuttua lasten keskinäisiin väleihin. Lasta on lähestyttävä lasta oikeassa sävyssä. Katso silmiin, kosketa ja puhu ihan tavallisella äänellä. Lapsen sylissä pito täyttää "oksitosiini varastoja" ja auttaa sietämään vastoinkäymisiä ja stressiä. Suomalaisessa kulttuurissa vierastetut kiittävät ja "voimaannuttavat" sanat rohkaisevat.

Syrjäkylän tyttö

Saara Kinnusen monipuolinen persoona on tullut varsinkin hengellisissä piireissä tutuksi monille. Hän on myös arvostettu kristillinen vaikuttaja yli kirkkokunta rajojen. Kysymykseen, miten sinusta on tullut se, mikä olet, Saara ei heti löydä vastausta. Hetken pohdittuaan hän toteaa, että hänen persoonallisuutensa kehitykseen

on vaikuttanut kolme asia yli muiden.

-Ensimmäiseksi tule mieleen seurakuntanuori ajat ja siihen liittyvät kannustavat aikuiset. Myös syrjäkylän lapsi pääsi nuorten tilaisuuksiin. Siellä sain kuulla kannustavia ja luottavia sanoja, Saara muistelee.

-Minulla on ollut myös kova halu kasvaa ihmisenä ja oppia uutta koko elämän ajan. Omia lapsia hoitaessa minua kiinnosti luonnollisesti kehityspsykologia, nyt enemmän kristillinen terapia ja sielunhoito, jota käyn opiskelemassa Tanskassa kolme kertaa vuodessa. Jumalalla on eri tehtävät eri aikoina. Nyt haluan olla sielunhoitaja.

-Hengellinen opetus on ohjannut elämäni tarkoitusta kohti palvelemista. Esimerkkeinä mainittakoon uukuniemeläisyys-Oronmylly-Kansanlähe-tys- Raamattuopisto-OPKO. Itse pitää kuitenkin panna jaksamisensa rajat.

Ahkeraa kirjailijaa, "reissu naista" ja sielunhoitajaa muistutetaan aika ajoin levon tarpeesta. Onhan hän ihminen.

-Kun mieleen nousee kiukkuisia ajatuksia tai kun en enää tee työtä ilolla, olen väsynyt, Saara myöntää. Silloin on py-sähdyttävä ja tehtävä hetki sellaisia asioita, joista voi nauttia ja jotka virkistävät.

Katsellessani hänen virkeää ja myönteistä olemustaan, on vaikea uskoa, että niitäkin päiviä mahtuu Saara Kinnusen elämään. Jumala on varmaan johtamassa häntä uuteen elämänvaiheeseen. Tänäpäin hän nauttii mummina olemisestaan täysin siemauksin.

**Haastattelu ja kuvat:
Markku Liukkonen**

Maaranen

Matka

Eräs tämän syksyn työmatkoista on jäänyt mieleeni. Tai ei niinkään koko reissu, vaan ainoastaan paluumatka. Muistan sen siksi, että sääolosuhteet muuttuivat muutaman tunnin ajomatkan aikana lähes äärimmäisyydestä toiseen.

Lähtöpaikkakunnalla sataa tihuutteli hieman vettä ja lämpötila oli vuodenaikaan nähden hämmästyttävän korkea, sillä mittarit näyttivät iltamyöhälläkin 12 plusastetta. Ajoimme lännestä itää kohti ja jo ennen pääkaupunkiseudulle saapumista lämpötila alkoi pudota jyrkästi, mikä puolestaan aiheutti erittäin sakean sumun. Auton valot katkesivat sumuseinään ja näkyvyys oli todella huono.

Puolimatkaan päästyämme sää oli kylmentynyt jo 6 asteella ja jättäessäni työtoverini pois kyydistä ja jatkaessani yksin auton mittari näytti enää + 3 astetta. Noin 30 kilometriä ennen kotiani maisema muuttui talvisen valkoiseksi. Lunta oli noin viiden sentin verran. Lämpötila putosi hetkessä nolnaan ja siitä vielä asteen verran pakkasen puolelle.

Kääntyessäni 6-tieltä viimeiselle kymmenen kilometrin taivalle ensimmäinen vastaan tulija oli lumiaura. Olin siirtynyt kestästä talveen. Viidessä tunnissa. Kesärenkailla.

Elämässä on paljolti samaa. Muutokset tulevat äkkiä ja yllättäen. Siksi kaiken armon Jumala ohjeistaa meitä Sanassaan:

”Muista Luojaasi nuoruudessaasi, ennen kuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, jotka eivät sinua miellytä, ennen kuin auringon valo, kuu ja tähdet himmenevät ja sadetta seuraavat yhä uudet pilvet.”

Pekka Maaranen

Lemiset

Te, jotka olette sen ennakkoluulon vallassa, että Jeesuksen seurassa on synkkää ja ikävää, tulkaa kokemaan ja sanokaa vasta sitten. Me, jotka olemme tulleet lavealta tieltä ja maailman iloista Jeesuksen luo, tiedämme nyt, mikä ilo on aitoa ja mikä tehtyä, mikä hetkellistä ja mikä kestävä.

Olen Ihminen
Kansan Raamattuseuran säätiö

Olen kuunnellut elämäni aikana paljon saarnona ja lukenut runsaasti hengellistä kirjallisuutta, mutta hyvin vähän olen löytänyt sellaista suhtautumista seksuaalisissa asioissa kompas-televia kohtaan kuin Jeesuksella Kristuksella oli. Hän ei koskaan liittynyt kivittäjiin.

Laupeuden varassa
Karas-Sana

Puhtainta, oikeinta ja rehellisintä on se, että ihminen seuraa omaa omaatuntoaan, sitä, mikä hänestä nyt on totta, mikä nyt on oikein. Kuitenkin yksin Jumalalla vain on oikea tieto, yksin hänellä vain on oikea tuomio.

Erämaan rauhoittavat äänet
Karas-Sana

“Vähän profeetan vikaa”

Omaatuntoaan pitää kuunnella.

Muusikko **Joose Keskitalo**, 32 sanoo, ettei ole ”mistään kotoisin”, mutta nuoruuteen kuuluivat niin lähetyslapsuus Englannissa kuin Savonlinnan taidelukio, jossa hänestä tuli muusikko.

– Opettelin silloin soittamaan kitaraa ja kirjoittamaan lauluja. Esikuvani oli ehdottomasti **Jyri Pitkänen**, joka tunnetaan nykyään paremmin valokuvaajana, Keskitalo muistelee. Ammatillisessa mielessä tapamme säännöllisesti.

Savonlinnan aikoina Joose kävi vuosittain Saaren Orpokotijuhlilla Savonlinnan seurakuntanuorten kanssa. Nykyään hän viihtyy parhaiten Lähetyshiippakunnan messussa.

Muutos ahdistaa

Vuosien varrella Joose kokee muuttuneensa ihmisenä vain vähän. Sen sijaan yhteiskunta ja kirkko ovat muuttuneet enemmän.

– Minulle on jäänyt enemmän sivustakatsojan rooli, hän myöntää.

Mikä ajassamme sitten ärsyttää nuorta lauluntekijää eniten?

Joose Keskitalon missio on vastustaa merkityksettömyyttä ja

Vakavasta lauluntekijästä löytyy myös humoristinen puoli.

tyhjiyttä, jota hänen mielestään tämä aika on pullollaan. Radion kevyt pop-musiikki peittää alleen epätoivon ja merkityksen puutteen.

– Kysymys on tarinan puutteesta. Emme tiedä keitä olemme ja mihin olemme menossa, hän toteaa.

Myös elämäntahti on muuttumassa. Keskitalon arvot ovat vain jotain muuta. Hän pitää edelleen tärkeänä perhettään. Elämän suhteen hänellä ei ole suuria odotuksia. Oma, vanha talo, Savonlinnassa kuitenkin odottaa muutaman vuoden päästä. Rehellisyys saa hänet

kuitenkin miettiä.

– Jos teen keikan kuppilassa tai baarissa, palkka on kaikille helpompi ottaa käteisenä. Kenenkään ei tarvitse tehdä silloin paperitöitä, hän toteaa.

Kysymys on silloin harmaasta taloudesta. Hän itse haluaa esiintyä toiminimen, **Joose Keskitalo, Ääni ja Sana**, kautta.

– Rehellisyyden kanssa saa tosin olla luova. Silti omaatuntoa pitää kuunnella, jotta on itse rauhassa sen kanssa, mitä tekee. Arvoja tärkeämpää on kuitenkin usko tai uskonto. Arvot on alistettava uskolle, omalle tunnolle ja Jumalalle.

Leskistä ja orvoista

Muistan lukeneeni joskus Isosta Kirjasta: ”kyllä Jumala pitää huolen leskistä ja orvoista.” Tuon Jumalan lupauksen sain kokea todeksi omassa elämässäni reilut kaksikymmentä vuotta sitten.

Olimme olleet **Riston** kanssa naimisissa muutaman vuoden. Meille oli syntynyt **Sini**-tytär. Olin juuri aloittanut äitiysloman jälkeen nuorisotyöntekijän työt. Olin kyllä huomannut, että Risto oli laihtunut ja väsynyt, mutta en ymmärtänyt. Elin liian lähellä. Sitten elokuisena iltapäivänä Risto soitti sairaalasta ja kertoi joutuneensa lähemmään töistä suoraan ensiapupolille. Oli otettu kaikenlaisia kokeita. Muutaman päivän kuluttua kuulimme tuomion: Ristolla oli munuaissyöpä,

joka oli jo levinnyt maksaan ja keuhkoihin!

Taistelu syöpää vastaan kesti noin puolitoista vuotta. Tuohon aikaan sisältyi monenlaisia kokemuksia. Etsimme apua monista eri lähteistä mm. hivenaineista, luontaishoidoista ja rukouspalvelusta. Ehdottomasti paras apu löytyi Vaapahtajastamme Jeesuksesta Kristuksesta. Hän saapui elämäämme yllättävästi. Riston entisen työkaverin sisar, meille tuntematon **Kerttu**, soitti minulle. Kerttu sanoi, että Jumala oli ilmestynyt hänelle unessa ja kertonut meidän tarvitsevan apua. Kertun kautta tulivat myös lohdutuksen sanat: ”*Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon*”. Tuohon Jumalan antamaan lupaukseen tarrauduimme vielä monta kertaa Riston sairastamisen aikana.

Taistelu päättyi Riston kuolemaan noin puolelentoista vuoden sairastamisen jälkeen. Siitä meni noin kaksi vuotta ja Jumala vastasi rukouksiini. Hän johdatti elämäämme **Pentin** Parikkalan Peruspohjasta. Minusta tuli lypsykarjatilan emäntä. Sittemmin olen päässyt töihin unelma-ammattiini, seurakunnan perhetyönohjaajaksi. Jumala piti huolen.

Jaana Vaitinen, Parikkala

Kahvikuppiteologiaa

Uskonnolla on Keskitalon mielessä myönteinen kaiku.

– Arvostan muotoja ja pitkiä ehtoollisliturgioita. Ihmisten luontaisia uskonnollisia muotoja on usein halveksittu. Aina kuitenkin pitää nostaa hattua, kun ihminen etsii Jumalaa. Pintataso viestittää syvemmästä. Oletko ajatellut, että Jumala etsiikin sinua.

Valtavia merkityksiä sisältyy myös niin ehtoolliskaiteen puoli-

ympyrään kuin kahvikuppiinkin. Muusikkona Keskitaloa ärsyttää, ettei tyhjälle tilalle tai hiljaisuudelle ole enää paikkaa.

– Mitä vähemmän ääniä, sen

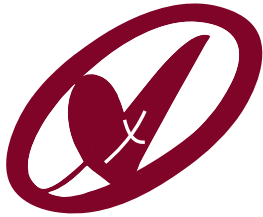
merkityksellisempiä äänet ovat, Keskitalo väittää.

Joskus hän saa omastakin musiikistaan tarpeekseen. Silloin vanhat rukoilevaisten seuratalenteet ovat arvossaan. Niiden koruttomuus ja yksinkertaisuus viehättävät. Kysymykseen lempivirrestä hän antaa kuitenkin yllättävän vastauksen.

– Lempivirteni on sellainen, jota kaikki laulaa. Virrellä on yhteisöllinen merkitys, hän toteaa.

**Teksti ja kuvat:
Markku Liukkonen**

Parikanniemisäätiö

Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä
Puhelin 020 743 4570
toimisto@parikanniemi.fi

Toimistos sihteeri

Risto Teittinen

Puhelin 020 743 4570

Säätiön hallituksen puheenjohtaja

lääninrovasti **Erkki Lemetyinen**

Puhelin 0440-430 063

erkki.lemetyinen@pp.inet.fi

Toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen

Puhelin 0400-315 573

teuvov.riikonen@parikanniemi.fi

Evangelista Pekka Maaranen

Puhelin 040-359 0111

pekka.maaranen@pp.inet.fi

Lastenkodin johtaja Sami Siponen

Puhelin 040- 8473657

sami.siponen@parikanniemi.fi

Parikanniemisäätiön tilit

Sampo FI86 8000 1901 5424 99

S-SOP FI54 5271 0420 0130 48

Tapiola FI92 3636 3002 2297 63

Parikanniemen Ystävät ry

- kannatusyhdistys

- jäsenmaksu, Kontti-lehti, 20€/v.

- kustannustuotteet

S-SOP FI95 5271 0420 0445 14

Danske Bank

FI69 8000 1900 7130 67

Parikanniemisäätiö ja kannatusyhdistys voi kerätä ja vastaanottaa lahjoituksia/testamentteja työn hyväksi.

Poliisihallituksen keräyslupa:

nro 2020/2013/5468. Keräystili.

S-SOP FI63 5271 0420 1411 20

www.parikanniemi.fi

Kontista kaivettua

Fagerkullan pappilassa

Lehtimäellä sijaisteva Fagerkullan pappila on paikallisten kokoontumis- ja juhlapaikka. Satu ja Marko (kuvassa) Isolehto tarjoavat pappilassaan myös Bed&Breakfast palvelua ja trubaduurin. Tällä kertaa vieraana seuraväkeä Parikanniemen merkeissä. Kuvat: Satu Isolehto.

Kairos -kaikuja

Parikanniemisäätiön viime kesänä toteutuneen toiminnan yhdeksi helmeksi Orpokotijuhlien ohella muodostui ilman muuta 30.8.-6.9. toteutunut Ruskaretki Pyhätunturin Kairosmajalle. Itsekin mukana olleena ja nyt vielä saamastani palautteesta vakuuttuneena, tuolla viikolla tuntuu olleen kaikki kohdallaan. Sää, Sana, sapuska ja sauna ja ennen kaikkea Yhteys, jonka Herramme läsnäolonsa kautta rakensi toisilleen ihan vieraiden ihmisten välille hämmästyttää yhä. Todeksi tuli taas kerran Parikanniemen virren sanat: *”Kun on turva Jumalassa...”* niin sitä uskaltaa ihan ihmiseksi. Toisen samanlaisen rinnalla.

Ruskaretken kokemusten rohkaisemina olemme varanneet tuon saman viikon myös vuodelle 2015. Seuraksemme saamme taas Maanin-galta tulevan ryhmän. Bussilla mennään ja tullaan. Alustavia ilmoittautumisia otetaan jo nyt vastaan 040-3590111 (**Pekka**). Meille on tarjottu mahdollisuutta myös Hiihtoviikon 11.-18.4. pitämiseen Kairosmalla.

Jos sydämeesi syttyy palo Kairoksen keväthangille, niin soita.

Mikkelinpäivänä juhlittiin

Parikanniemen perinteiset Mikkelinpäivän juhlat kokosivat runsaasti ystäviä Ristiinan kirkon perhemessuun ja Parikanniemen riihikirkkoon. Messun jälkeen Parikanniemen ystävät tarjosivat lohikeittoa Valon salissa. Musiikillisesti painottunutta juhlaa vietettiin riihikirkossa, jonne saapui väkeä, savonlinnalaisen **Kalevi Bergin**, mukaan ”sadan tienoilla”.

Riihikirkon ensimmäisen ”power point” raamattuopetuksen piti Isä Meidän rukouksesta pastori **Jari A. Jolkkonen**. Lastenkodin johtaja **Sami Siponen** muistutti, että kunnissa lasten sijoituksia harkitaan yhä tarkempaan. Parikanniemen lapset ja ohjaajat, **Saila Liukkonen** ja **Birgitta Mäkinen**, lauloivat kanttori **Väinö Vanhasen** johdolla. Puheenvuoroja käyttivät **Matti Kostamo**, **Erkki Lemetyinen** ja **Pekka Maaranen**. Esillä pidettiin myös profeetallista sanaa.

Myös juhlille saapunut Parikkalan retkikunta (35 h.) lähti kotimatkalleen hyvillä mielin. Ystävät iloitsivat lastenkodistaan.

Parikkalan seurakunnan kirkkoherra Erkki Lemetyinen saateltiin eläkkeelle 24.8.2014. Lähtöjuhlaan saapui ainakin 600 seurakuntalaista, ystävää ja eri yhteisöjen edustajaa.

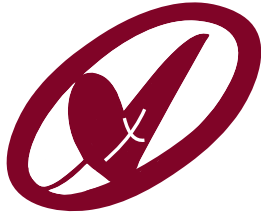
Lapin satoa

Parikanniemen pitkäaikainen ystävä ja entinen luottamushenkilö Pauli Tuhkanen Kesälahdelta on innokas Lapin kävijä. Tämä oli hänen viides matkansa.

Aittakurun konserttilava houkutteli Pekka Maarasesta esille myös yksinlaulajan.

Parikanniemiäitiö

Parikanniemiäitiön työntekijät ja vapaaehtoistyöntekijät vierailevat seuraavissa tilaisuuksissa!

Katso tarkemmat tiedot seurakunnan ilmoituksista ja säätiön kotisivuilta www.parikanniemi.fi

Kuuntele Radio Dei, Pala Konttista, ma klo 15.40

Joulukuu

- 7.12. **Mikkeli**, tuomiokirkko, Parikanniemen kirkkopyhä, palveluryhmä
7.12. **Parikkala**, seurat Reijo ja Helena Pitkolla klo 13, os. Palkkisillantie 62, Kostamo, Tauno Voimala, Lemetyinen, Maaranen
11.12. **Pyhäselkä**, Reijolan puurojuhla srk-talolla klo 13
Kitee, ystäväpiiri klo 13, Kostamo, Lemetyinen
Kerimäki, PAV-ja seniorit, puurojuhla klo 13, Maaranen
12.12. **Mikkeli**, Ristiina, Parikanniemen lastenkoti, **Matka Betlehemiin**-jouluvaellus klo 17-20
13.12. **Ristiina**, Parikanniemen lastenkoti, **Matka Betlehemiin** –jouluvaellus klo 16-20
14.12. **Parikkala**, kotiseurat Arja Härkösellä, os. Parikkalantie 35, klo 16.00, Maaranen
15.12. **Hamina**, Kulmakivi klo 13, Kostamo, Neuvonen
Lappeenranta, Emmaus klo 18, Kostamo, Neuvonen
24.12. **Mikkeli**, Ristiina, aattohartaus Parikanniemen riihikirkossa klo 14, Jyrkämä, (Huom! aika)
30.12. **Kerimäki**, orpokotiseurats Seija Kuutilla, klo 13 Heponotkontie 93, Tolvanen, Maaranen

Tammikuu

- 1.1. **Parikkala**, Uudenvuoden juhlat, messu klo 10, saarna Pekka Maaranen, liturgina Erkki Lemetyinen, kirkkokahvit ja päiväjuhla srk-kodilla. Mukana muusikot Seija ja Antti S. Pitkänen, Tolvanen, Lemetyinen, Kostamo, Makkonen, Maaranen ym.
Punkaharju, iltaseurat Oivi ja Rauha Pitkolla klo 18, os. Leppätie 8, Tolvanen, Kostamo, Maaranen, ym.
6.1. **Valkeala**, seurakuntakeskus, Parikanniemen ilta klo 18, Lemetyinen, Maaranen
8.1. **Joensuu**, ystäväpiiri Olavissa klo 13, Maaranen
Kitee, ystäväpiiri klo 13, Kostamo
Liperi, ystäväpiiri klo 15.30, Maaranen

- 8.1. **Pyhäselkä**, Reijolan sk-talo klo 18, Maaranen
11.1. **Kuhmo**, Raamattupäivät srk-kodilla klo 13-15.30 os. Kirkkotie 6-8.
Iltaseurat Koistisella klo 18.30 os. Metsäkatu 37, Maaranen, Riikonen (kts. ohjelma kirkollisista)
12.1. **Kuhmo**, Lentiiran kirkko, messu klo 12, saarna Maaranen, kirkkokahvit ja raamattuopetus Riikonen.
15.1. **Riihimäki**, miestenilta, Riikonen
18.1. **Joroinen**, seurakuntavierailu, Riikonen.
19.1. **Hamina**, ystäväseurat Kulmakivessä klo 13, **Lappeenranta**, Emmaus klo 18, Maaranen
25.1. **Lappeenranta**, kirkkopyhä klo 10, kahvit ja päivätillaisuus, Jyrkämä, Maaranen, Emmaus-palveluryhmä
25.1. **Myrskylä**, messu kirkossa klo 10, Riikonen. Kirkkokahvit ja päivätillaisuus seurakuntatalolla
27.1. **Kerimäki**, ystäväseurat Eeva Kirmasella klo 13, os. Taimitarhantie 425

Helmikuu

- 1.2. **Rautavaara**, Parikanniemen kirkkopyhä klo 10, kirkkokahvit ja seurats, Maaranen
10.2. **Savitaipale**, Soppa ja soitto klo 16.00, Maaranen
12.2. **Joensuu**, ystäväpiiri klo 13.00 Olavissa
Pyhäselkä, Reijola klo 18.00, Maaranen
Kitee, ystäväpiiri Vanhassa Pappilassa klo 13.00, Kostamo, Konttinen
15.-17.2. **Parikkala**, ”**TEIT KAIKEN AJALLANSA...**” Raamattu – ja yhteyspäivät Parikkalan seurakunnassa. Tarkemmat ohjelmatiedot myöhemmin Säätiön kotisivuilla www.parikanniemi.fi ja käsiohjelmissa.
16.2. **Hamina**, seurats Kulmakivessä klo 13.00
17.2. **Kerimäki**, ystäväseurat Yrjö ja Leena Toiviaisella klo 13.00, os. Viitamäentie 162, Kostamo

Profeetallista Sanaa

Kun tämä sana tuli niin "katselin" samalla Parikanniemen riihikirkkoa. Seisoin siinä sakastin oven luona ja kirkko oli täynnä ihmisiä, vähän niinkuin jouluvaelluksella, mutta heillä ei ollut toppavaatteita eikä ollut niinkään lapsia vaan aikuisia. Kirkossa oli lämmin valaistus ja muutenkin oli hyvä olla.

...Hän tahtoo että me kuuntelemme häntä. Hän tahtoo meitä opettaa sanansa kautta. Herra on antanut meille käskyt, että me niitä noudattaisimme. Hän ei tahdo ettei yksikään ihminen kulkisi harhaan, vaan hän tahtoo kaikki pelastaa omikseen.

Ihmiset tarvitsevat sanaa, heitä

tulee ruokkia. He ovat kuin linnunpoikia joilla on jatkuva nälkä. Herra antaa sanansa, Hän neuvoo, Hän ohjaa. Hän kirkastaa sanansa meille. Meidän tulee olla kuuliaisia. Ihmiset tulevat ravituiksi. Heille tulee sanan nälkä. Tarvitaan vahvaa julistusta Herran armosta ja rakkaudesta. Ihmiset saavat omistaa Herran omaksi vapahtajakseen. He lähtevät seuraamaan Herran tietä. Sana leviää. Herran kirkkaus ympäröi meidät. Hänen armonsa on suuri. Hän antaa meille lahjojaan. Me voimme auttaa toisia.

Kutsukaa Herran laumaa. Pyhä henki laskeutuu keskellemme. Me saamme voimaa. Me saamme rohkeutta. Herra itse on läsnä. Hän taivuttaa meidät tahtoonsa. Hän ei jätä meitä yksin. Saamme suuren siunauksen.

Työmiehiä tarvitaan. Herran aika on tullut. Hän kutsuu laumaansa. On aika koota lampaat yhteen. On aika jakaa hengen ravintoa. Herra itse puhuu. "Kaitsekaa minun laumaani". Herra siunaa meitä. Kirkastettu olkoon hänen nimensä.

(JT/26.9.2014)

Julistustyössä muutoksia

Parikanniemisäätien julistustyön pastori **Markku Liukkonen** siirtyy marras-joulukuun taitteessa Mikkelin ja samalla Haukivuoren alue-seurakunnan kappalaiseksi.

Hän toimi säätiössä noin 10 vuotta sekä matkapappina että myös toiminnanjohtajana.

Jatkossa ystäväpapin roolia olisi tarjolla **Kontti**-lehden avustajana. Matkoilla häntä tapaa varmasti harvemmin.

Teuvo V. Riikonen palaa Libanonista toiminnanjohtajan tehtäviin joulukuun puolivälissä.

Lämmin kiitos yhteisistä vuosista Parikanniemen ystäville ja työtovereille. Adventin koittaessa en sano hyvästi, vaan näkemiin.

Jäsenmaksusta!

Vuoden vaihtuessa tulee taas huoli jäsenmaksusta, jonka alaraja on 20 €/hlö. **Kontti**-lehti ei silti heti lakkaa tulemast, vaikka maksu unohtuisi. Osoitemuutoksista on hyvä ilmoittaa meille, ettei lehti jää saamatta.

Saajan tilinro	FI95 5271 0420 0445 14 FI69 8000 1900 7130 67	JÄSENMAKSU LAHJOITUS KUSTANNUSTUOTTEET
Saaja	PARIKANNIEMEN YSTÄVÄT RY	
Maksaja		
Allekirjoitus		
Tililtä nro	Eräpäivä	€

Evankelista Leena Lehtinen:

”Jos minulla ei olisi tätä kipua, ei minulla olisi tätä lohdutustakaan”.

Evankelista **Leena Lehtisen** ääni kaikuu puhelimeni kaiuttimesta. Yritän pysyä mukana ja kirjoittaa muistiin sen mitä hän sanoo. Tällaista on puhelinhaastattelun tekeminen. Jos minä saisin päättää, Leena Lehtinen istuisi tuossa vieressäni, meillä olisi kahvikupilliset edessämme ja aikaa. Kohdata.

Mutta kun minä en saa päättää. Siksi tämä on tehtävä näin.

Olin kuitenkin päättänyt, että tästä tulisi haastattelu Leena Lehtisestä, evankelistasta, sielunhoitajasta ja kirjoittajasta.

Eikä siis haastattelu esimerkiksi **Kalevi Lehtisen** leskestä.

Kun kysyin Leena Lehtiseltä miten hyvin hän on perillä Uukuniemen herätyksestä ja Parikanniemisäätien nykyisestä toimintailmeestä, hän vastasi lukeneensa ”*Eräs aikamme Profeetta*”-kirjan ja käyneensä myös yhden kerran Orpokotijuhlilla. Kehotin Leenaa päivittämään kokemuksensa.

Tiedän, että pidät taidetta yhtenä tärkeänä evankelioimisvälineenä. Raamatussa Jeesuksen vertaukset ovat sinulle

puhdasta draamaa.

Olet itse kirjoittanut paljon kivusta ja surusta, ja itse asiassa tämän jutun otsakelause on osa sinun kuvaustasi siitä, miten ihminen voi kestää elämää kivun kumppanina pakenematta.

Olet joutunut luopumaan elämässäsi paljosta, kokenut hylätyksi tulemisen tuskan avioeron kautta, menettänyt sekä oman lapsesi, että nyt viimeksi aviopuolison kuolemalle. Sanot, että sekä vihaat, että rakastat surua. Vihaat surun julkeaa selittämättömyyttä ja rakastat sen puhtautta ja kauneutta. Kuoleman suru on vapaa häpeästä. Toisin kuin erosuru.

Olet työskennellyt sairaalasielunhoitajana ja teet nyt kiertävän evankelistan työtä, joten näet ja kuulet paljon. Sanot, että ihmisten pitäisi ryhtyä puhumaan totta toisilleen. Näin opittu, sisällyksetön hengellisyys karisisi pois.

Olet, ja mielestäsi me kaikki olemme kutsutut itkemään itkvien kanssa ja nauramaan nauravien kanssa. Aina siellä missä Jeesus ottaa jonkun tai jotakin ihmiseltä pois, Hän itse tulee tilalle.

**Haastattelu:
Pekka Maaranen**

